Ἐννέα ὁδοί. Ἠιών. Ἀμφίπολις.
Ἀθηναίων ἀποικία. Ἀρισταγόρας. Ἠδῶνες. Δραβήσκος.

98α Πρῶτον μὲν Ἠιόνα τὴν ἐπὶ Στρυμόνι Μήδων ἐ- Θουκυδίδης
χόντων πολιορκίᾳ εἷλον (οἱ Ἀθηναῖοι) καὶ ἠνδραπόδισαν Α. 98.
Κίμωνος τοῦ Μιλτιάδου στρατηγοῦντος. »

« Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Ἀριστείδης ὁ Ἀρχίππου, εἷς Δ. 50.
τῶν ἀργυρολόγων νεῶν Ἀθηναίων στρατηγός, αἳ ἐξεπέμφθη-
σαν πρὸς τοὺς ξυμμάχους, Ἀρταφέρνην, ἄνδρα Πέρσην,
παρὰ βασιλέως πορευόμενον ἐς Λακεδαίμονα ξυλλαμ-
βάνει ἐν Ἠιόνι τῇ ἐπὶ Στρυμόνι. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

« Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος Βρασίδας ἔχων τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης ξυμ- Δ. 102.
μάχους ἐστράτευσεν ἐπ' Ἀμφίπολιν τὴν ἐπὶ Στρυμόνι πο-
ταμῷ Ἀθηναίων ἀποικίαν. τὸ δὲ χωρίον τοῦτο ἐφ' οὗ νῦν
ἡ πόλις ἐστὶν ἐπείρασε μὲν πρότερον καὶ Ἀρισταγόρας ὁ Μι-
λήσιος φεύγων βασιλέα Δαρεῖον κατοικίσαι, ἀλλὰ ὑπὸ Ἠ-
δώνων ἐξεκρούσθη, ἔπειτα δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔτεσι δύο καὶ
τριάκοντα ὕστερον, ἐποίκους μυρίους σφῶν τε αὐτῶν καὶ
τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον πέμψαντες, οἳ διεφθάρησαν
ἐν Δραβήσκῳ ὑπὸ Θρᾳκῶν. καὶ αὖθις ἑνὸς δέοντι τρια-
κοστῷ ἔτει ἐλθόντες οἱ Ἀθηναῖοι, Ἅγνωνος τοῦ Νικίου οἰκιστοῦ
ἐκπεμφθέντος Ἠδῶνας ἐξελάσαντες ἔκτισαν τὸ χωρίον
τοῦτο, ὅπερ πρότερον Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλοῦντο. ὡρμῶντο δὲ

80

Ηιων Αμφιπολις.

επι της Ηιόνος, ην αυτοι ειχον εμπόριον επι τω στόματι τε ποταμε επιθαλάσσιον, πέντε και είκοσι σταδίες απεχον απο της νυν πόλεως, ην Αμφίπολιν Άγνων ωνόμασεν, ότι επ' αμφότερα περιρρέοντος τε Στρυμόνος, δια το περιεχειν αυτην, τείχει μακρω απολαβων εκ ποταμε ες ποταμον περιφανη ες θάλασσάν τε και την ήπειρον ώκισεν.

Δ. 98.

Δ. 50.

103. Επι ταύτην ουν ο Βρασίδας άρας εξ Αρνων της Χαλκιδικης επορεύετο τω στρατω. και αφικόμενος περι δείλην επι τον Αυλωνα και Βρομίσκον, ή η Βόλβη λίμνη εξίησιν ες θάλασσαν, και δειπνοποιησάμενος εχώρει την νύκτα. χειμων δε ην και υπένειφεν· ή και μάλλον ώρμησεν βουλόμενος λαθειν τες εν Αμφιπόλει πλην των προδιδόντων, ησαν γαρ Αργιλίων τε εν αυτη οικήτορες (εισι δε οι Αργίλιοι Ανδρίων άποικοι) και άλλοι οι ξυνέπρασσον ταυτα, οι μεν Περδίκκα πειθόμενοι, οι δε ξυνέπρασσον ταυτα, οι μεν Περδίκκα πειθόμενοι, οι δε Χαλκιδευσι. μάλιστα δε οι Αργίλιοι, εγγύς τε προσοικέντες και αείποτε τοις Αθηναίοις όντες ύποπτοι και επιβουλεύοντες τω χωρίω, επειδη παρέτυχεν ο καιρος και Βρασίδας ηλθεν, έπραξάν τε εκ πλέονος πρας τες εμπολιτεύοντας σφων εκει όπως ενδοθήσεται η πόλις, και τότε δεξάμενοι αυτον τη πόλει και αποστάντες των Αθηναίων εκείνη τη νυκτι κατέστησαν τον στρατον προ έω επι την γέφυραν τε ποταμε. απέχει δε το πόλισμα πλέον της διαβάσεως, και ου καθειτο τείχη

Δ. 102.

ὥσπερ νῦν, φυλακὴ δέ τις βραχεῖα καθειστήκει· ἣν βιασάμενος ῥᾳδίως ὁ Βρασίδας, ἅμα μὲν τῆς προδοσίας οὔσης, ἅμα δὲ καὶ χειμῶνος ὄντος καὶ ἀπροσδόκητος προσπεσών, διέβη τὴν γέφυραν, καὶ τὰ ἔξω τῶν Ἀμφιπολιτῶν οἰκούντων κατὰ πᾶν τὸ χωρίον εὐθὺς εἶχε.

104 Τῆς δὲ διαβάσεως αὐτοῦ ἄφνω τοῖς ἐν τῇ πόλει γεγενημένης, καὶ τῶν ἔξω πολλῶν μὲν ἁλισκομένων, τῶν δὲ καὶ καταφευγόντων ἐς τὸ τεῖχος, οἱ Ἀμφιπολῖται ἐς θόρυβον μέγαν κατέστησαν, ἄλλως τε καὶ ἀλλήλοις ὕποπτοι ὄντες. καὶ λέγεται Βρασίδαν, εἰ ἠθέλησε μὴ ἐφ᾽ ἁρπαγὴν τῷ στρατῷ τραπέσθαι, ἀλλ᾽ εὐθὺς χωρῆσαι πρὸς τὴν πόλιν, δοκεῖν ἂν ἑλεῖν. νῦν δὲ ὁ μὲν ἱδρύσας τὸν στρατὸν ἐπὶ τὰ ἔξω ἐπέδραμε, καὶ ὡς οὐδὲν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἔνδον ὡς προσεδέχετο ἀπέβαινεν, ἡσύχαζεν· οἱ δ᾽ ἐναντίοι τοῖς προδιδοῦσι, κρατοῦντες τῷ πλήθει ὥστε μὴ αὐτίκα τὰς πύλας ἀνοίγεσθαι, πέμπουσι μετὰ Εὐκλέους τοῦ στρατηγοῦ, ὃς ἐκ τῶν Ἀθηναίων παρῆν αὐτοῖς φύλαξ τοῦ χωρίου, ἐπὶ τὸν ἕτερον στρατηγὸν τῶν ἐπὶ Θράκης, Θουκυδίδην τὸν Ὀλόρου, ὃς τάδε ξυνέγραψεν, ὄντα περὶ Θάσον (ἔστι δὲ ἡ νῆσος Παρίων ἀποικία, ἀπέχουσα τῆς Ἀμφιπόλεως ἡμίσεος ἡμέρας μάλιστα πλοῦν) κελεύοντες σφίσι βοηθεῖν. καὶ ὁ μὲν ἀκούσας κατὰ τάχος ἑπτὰ ναυσὶν αἳ ἔτυχον παροῦσαι ἔπλει, καὶ ἐβούλετο φθάσαι μάλιστα μὲν οὖν τὴν Ἀμφίπολιν, πρίν τι ἐνδοῦναι, εἰ δὲ μή, τὴν Ἠιόνα προκαταλαβών.

105. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Βρασίδας δεδιὼς καὶ τὴν ἀπὸ τῆς Θάσου τῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

νεων βοήθειαν και πυνθανόμενος τον Θουκυδίδην κτήσίν τε έ-
χειν των χρυσείων μετάλλων εργασίας εν τη περι ταύ-
τα Θράκη και απ' αυτου δύνασθαι εν τοις πρώτοις των
ηπειρωτων, ηπείγετο προκατασχειν, ει δύναιτο, την πό-
λιν, μη αφικνουμένου αυτου το πληθος των Αμφιπολιτων, ελ-
πίσαν εκ θαλάσσης ξυμμαχικον και απο της Θράκης α-
γείραντα αυτον περιποιήσειν σφας, ουκέτι προσχωροίη και
την ξύμβασιν μετρίαν εποιείτο, κήρυγμα τόδε ανειπων,
Αμφιπολιτων και Αθηναίων των ενόντων τον μεν βουλόμενον
επι τοις εαυτου της ίσης και ομοίας μετέχοντα μένειν, τον
δε μη εθέλοντα απιέναι τα αυτου εκφερόμενον πέντε η-
μερων.

Οι δε πολλοι ακούσαντες αλλοιότεροι εγένοντο τας γνώ-
μας, άλλως τε και βραχυ μεν Αθηναίων εμπολιτευον, το
δε πλέον ξύμμικτον, και των έξω ληφθέντων συχνοι οι-
κείοι ένδον ήσαν και το κήρυγμα προς τον φόβον δίκαι-
ον είναι υπελάμβανον, οι μεν Αθηναίοι δια το άσμενοι
αν εξελθειν, ηγούμενοι ουκ εν ομοίω σφίσιν είναι τα
δεινα και άμα ου προσδεχόμενοι βοήθειαν εν τάχει,
ο δε άλλος όμιλος πόλεώς τε εν τω ίσω ου στερισκόμενοι και
κινδύνου παρα δόξαν αφιέμενοι. ώστε των πρασσόντων τω
Βρασίδα ήδη και εκ του φανερου διαδικαιούντων αυτα, ε-
πειδη και το πληθος εώρων τετραμμένον και του παρόντος Α-
θηναίων στρατηγου ουκέτι ακροώμενον, εγένετο η ομολογία και
προσεδέξαντο εφ' οις εκήρυξε, και οι μεν την πόλιν τοιούτω

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἠιών. Ἀμφίπολις. 424 π.Χ.

τρόπῳ παρέδοσαν, ὁ δὲ Θουκυδίδης και αι νῆες ταύτῃ τῇ ημέρᾳ οψὲ κατέπλεον ες την Ηιόνα. και την μεν Αμφίπολιν Βρασίδας άρτι ῆχε, την δε Ηιόνα παρα νύκτα εγένετο λαβειν· ει γαρ μη εβοήθησαν αι νῆες δια τάχους, άμα έῳ αν είχετο.

107. Μετα δε τουτο ο μεν τα εν τῇ Ηιόνι καθίστατο, όπως η το αυτίκα, ην επίῃ ο Βρασίδας, και το έπειτα ασφαλως έξει, δεξάμενος τους εθελήσαντας επιχωρῆσαι άνωθεν κατα τας σπονδας· ο δε προς μεν την Ηιόνα κατα τε τον ποταμον πολλοις πλοίοις καταπλεύσας είπως την προύχουσαν άκραν απο τς τείχους λαβων κρατοίη τς έσπλου, και κατα γην αποπειράσας άμα, αμφοτέρωθεν απεκρούσθη, τα δε περι την Αμφίπολιν εξηρτύετο.

\- - - - - - - - -

108. Εχομένης δε της Αμφιπόλεως οι Αθηναίοι ες μέγα δέος καθέστησαν, άλλως τε η ότι η πόλις αυτοις ην ωφέλιμος ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπῇ η χρημάτων προσόδῳ, η ότι μέχρι μεν τς Στρυμόνος ην πάροδος Θεσσαλων διαγόντων επι τους ξυμμάχους σφων τοις Λακεδαιμονίοις, της δε γεφύρας μη κρατούντων, άνωθεν μεν μεγάλης ούσης επι πολυ λίμνης τς ποταμου, τα δε προς Ηιόνα τριήρεσι τηρουμένων, ουκ αν δύνασθαι προελθειν. τότε δε ράδια ήδη [ενομίζετο] γεγενῆσθαι. η τους ξυμμάχους εφοβουντο μη αποστωσιν. ο γαρ Βρασίδας έν τε τοις άλλοις μέτριον εαυτον παρεῖχε η εν τοις λόγοις εδήλου ως ελευθερώσων την Ελλάδα εκπεμφθείη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ